

селона с предложение за една антология български разкази, а отговорът бил контра-предложение: за превод на роман за библиотеката „La vuelta al mundo en ochenta libros“ („Обиколка на света в осемдесет книги“). Изборът паднал върху «Под игото», чието отпечатване обаче закъсняло до май 1949 г. Тогава се появил може би най-издаваният превод от българската литература на испански: Ivan Vasov [sic], *Bajo el yugo. Novela*, Traducción del búlgaro por S. [sic] Neikov y J. A. [sic] Zúñiga, José Janés, [La vuelta al mundo en ochenta libros: Bulgaria], [Barcelona] MXXCLIX. Корицата пък гласи: “Ivan Vasov, *Bajo el yugo. La novela de Bulgaria*”.

Тодор Нейков се стреми към установяване на един първоначален канон на българската литература на испаноговоряща почва върху две основи – класичността на авторите и представителността на избора, като изрично изтъква българщината на съответните произведения.

Всичко това се случва – или поне началото му, по време на присъствието на Димитър Димов в Испания.

II.

50-те – 60-те години на ХХ век

Новият български режим се старее да запознава света с българската действителност, и в това число с българската литература.

За тази цел поне още от средата на 50-те години на ХХ век в Народна република България се създават литературни антологии и сборници, които се превеждат на място на чужди езици.

За действието по пропагандирането на българската литература в чужд превод значително допринася създаване на специално издателство за книги на чужди езици, чиито първи издания познаваме от 1959 г.

Така се съставя една антология, подбрана от Пенчо Данчев (1915-1989), включваща по един разказ от петнайсет автори, която излиза същевременно на испански и на английски: *Antología búlgara*, Editorial de Libros en Lenguas